

૧૨૬૫ વોધવચન.

કચ્છી વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
કચ્છી ગ્રંથાલય સંગ્રહ

કડવું ૧ લું. રાગ રામકળા.

વિશ્વનાથનું વંદન કરું, આરાધું અવિનાશ;
કરજોડીને યાચના કરું, માગું સાહે પિતાની પાસ. ૧
ચાલ---વિશ્વાધારને શરણે જાઉં, છો જગત નિયંતા નાથ;
મતિ સારી પ્રેરો પ્રભુજી, ટીન દાસનો સાહો હાથ. ૨
કોટી બ્રહ્માંડો કર્યા જેણે, જેનો પાર ન જાણે પ્રાણી;
મહીમા તેનો કદ પેરે ગાઉં, જેને વર્ણી ન શકે વાણી. ૩
કૃતિ જેની કો શકે ન કઢી, જેની શક્તિ છે અગાધ;
અજરામર અનાદિ દેવ, એક શુદ્ધ છે અબાધ. ૪
સ્વીશશી આકાશો શોભે, ગ્રહમંડલ બહુ તારા;
પ્રતાપ તારો બોધે સર્વે, છે અગમ્ય તારા ધારા. ૫
જગદુધાર ને જુગતાત, નમુ સાષ્ટાંગે ભગવાન;
નમ્ર વચને નમીને બોલું, કરો સાહે હું નાદાન. ૬
ભક્તિ મુક્તિ દાતા વિભુ, ભક્તવત્સલ પૂર્ણાનંદ;
પામર પ્રાણી સ્તુતિ શું કરું, છઝં અજ્ઞાન મતિમંદ. ૭

*રાગ ન આવડે તો પ્રે કૃ. ઓખાહરણના ૧ લા કડવા પ્રમાણે પણ ગવાય.
દર કડવે ટીપમાં ઠાળ લખ્યા છે તેનું એમ સમજવું.

નરક નિવારણ ઉપામું તને, નમું નિર્મલ સત્ય નામ;
 પાવન થાવા પ્રણમું પ્રીતે, જાણી પરમારથનું કામ. ૮
 અકલ મહાવલ્લ દયાસીંધુ, સદાચિદાનંદ બ્રહ્મ;
 શુદ્ધ મને સેવું તેને, દેહમાં રેહેશે બ્યાંસુધી દમ. ૯
 પ્રીતે વિનતી કરું પિતા, માગું કૃપા તારી પાસ;
 બોધવચન જોડું જુગતે, પામું પ્રેમ તારો એ આશ. ૧૦
 દિનાનાથ દયા કરીને, મુજ શ્રમ કરો સફલ;
 પ્રેરો બુદ્ધિ તો ગ્રંથ રચું, વાળી કરો સ્વામી ચપલ. ૧૧
 વલ્લભ.

ચપલ કરો વાળી મારી, સુઝે શુદ્ધ વિચારે;
 ભક્તિ ભાવે ઓચરું, તુજ કૃપાથી પામું પારરે. ૧૨

કડવું ૨ જું. રાગ અસાવરી†.

મનસાપુરીમાં ગુરુ પધાર્યા, જીવરામે વાત જાણીજી;
 ગુણે રુડા ને જ્ઞાને પુરા, કહેછે વિમલ વાળીજી. ૧
 આદર દેહ ઘેર બોલાવ્યા, પાંચે પડ્યો શીશ નામીજી;
 દિનવચને વિનતી કીધી, વોલ્યો આનંદ પામીજી. ૨
 કૃપા કરીને પાવન કરો, ઉપદેશ દેહ સારોજી;

† નિદરની ભાજનો ઠાજ. આ ચોપડીમાં મથાળે કડવાની જોડે રાગ લ-
 ખ્યાછે તે સિવાય બીજા રાગોમાં પણ એ કડવાં ગવાઈ શકે.

बोधवचन.

३

मुक्तिसाधन देखाडीने, पार मने उतारोजी. ३

गुरु कहे भाइ सुणो शाणा, उत्तम वारता करीएजी;
धीरजने धारण करीने, प्रभुनुं ध्यान धरीएजी. ४

करवा भक्ति उत्तम काजे, पापो पहेलां परहरीएजी;
कुकर्मीनी सेवा खोटी, कर्म कुडां नव करीएजी. ५

दुर्गुणीनुं भजन जूठुं, पापीनां पाखंड जाणोजी;
शुद्धि चित्तनी प्रथम करी, हइए हरिने आणोजी. ६

खेतरे जइ भाळो नजरे, केवो उगे कपास दाणोजी;
ए वडे सहु जीवे जन, हेत हरिनुं वखाणोजी. ७

लीला विचित्र जुओ जगतनी, सानंद आश्चर्य पामोजी;
अद्भुत शक्ति ब्रह्मनी भाळो, जेणे कर्या एवां कामोजी. ८

निखों हाथी ने झीणां जंतु, निखों गुणियळ गायजी;
उडे आकाशे पंखी जुओ, रची रचना जगत रायजी. ९

सागरतीरे ने गीरी शीखरे, कौतक मोटां भाळोजी;
वीजळी चमके वादळ गाजे, थयो रंग आकाशे काळोजी. १०

वळ प्रभुनुं भाळो ज्यारे, थयो वायु महा मस्तानोजी;
मदे चझ्यो सागर देखी, गर्व मूके नादानोजी. ११

सुरज ते शुं हशे जुओ, जुओ चांदो ने वळी ताराजी;
दिवस रेणी दीपे तेथी, हारे समरथ केवा साराजी. १२

- जोइए वरसाद वनस्पतिने, तडको ताढ ने ठारजी;
 पुरां पाडे सर्वने ते, प्रभु पाडनो नहि पारजी. १३
- जीवे माणस अंन आधारे, जोइए वायु वस्त्रने पाणीजी;
 देखे ते कोण जुवो विचारी, रुडुं ज्ञान मनमां आणीजी. १४
- जनम्युं बाळक जीवे माटे, माता स्तन दुध भर्युजी;
 राखी गर्भे नव मास, पोषण त्यां पण कर्युजी. १५
- जुओ जडी बुट्टी पाला, करी औषधी अनेकजी;
 मनुष देहनी रचना मांहे, जुवो देवनो विवेकजी. १६
- काया कारमी दीसे केवी, अकळ कळा छे एमांजी;
 जुओ जंत्र जठर केरो, थाय पाचन क्रिया जेमांजी. १७
- लोही बने त्यां अंन तणुं, थाय श्वास थकी ते रातुंजी;
 शरीर विषे भ्रमण करतुं, पोषे अंग सर्वने माथुंजी. १८
- नाकनुं काम कान न करे, रस जाणे न आंख अमुह्यजी;
 जीभ न जुवे तेज तीमर, केवी कृति अगम्य अतुह्यजी. १९
- अंध बनेछे मायावादी, कहे स्वप्न नथी कांइ साचेजी;
 ब्रह्मभक्त ने सत्य ज्ञानी, देखी अनुपम रचना राचेजी. २०
- प्रेमे प्रभुनो पाड माने, भक्ति भाव उरमां आणेजी;
 हेते हरिनुं स्तवन करे, मुक्ति मारग एने जाणेजी. २१

कडवुं ३ जूं. राग खवाची ता. चालंती

- कहे जीवराम सांभळो वातरे; भाखुं दुख पडयुं मुज जातरे. १
 पेठो भवसागरमां ज्यारेरे; आवी तरुणी त्रण त्यारेरे. २
 बोली प्रत्येक एवी वाणीरे; मने वरो उत्तम जाणीरे. ३
 नाम प्रवृत्ति निवृत्तिरे; हती त्रीजी ते समवृत्तिरे. ४
 वरवा इच्छा पुरी में कीधीरे; जाण्युं विधाताए मुने दीधीरे. ५
 लग्न कर्यां शास्त्र विधीरे; मात पिताए आशीश दीधीरे. ६
 नवां नाम पाझ्यां त्रण नारीरे; शोधी काढ्यां गुण विचारीरे. ७
 रागी वेरागी शोभे बहुरे; कही त्रीजीने विवेकबहुरे. ८
 थयो वश वेहेलो वडी वहुनेरे; मेल्यां मात पिता सगां सहुनेरे. ९
 पडी मोह जाळे थयो अंधरे; करवामांझ्या घणा पळी फंदरे. १०
 सुंदररूप धरे घणां रागीरे; दीसे सदासी सदा वेरागीरे. ११
 डाहापण विवेकीनुं नव गमेरे; चित्त प्रवृत्तिमां नित्य भमेरे. १२
 सजी शणगार विलास रमीएरे; भात भातनां मिष्टान जमीएरे. १३
 सुंदर वस्त्र नवरंगी घणांरे; पेहेर्या ओढ्यां न राखी मणारे. १४
 मेज खुरशी रुपाळा कोचरे; आप्या रागीने करवा मोजरे. १५
 गादी तकीए मन बहु राचेरे; वाहाली प्रवृत्ति त्यां बिराजेरे. १६
 दीपे दीवा झुमर हांडीरे; देखी हड्डुं हरखे पटरांणीरे. १७

- मेडी रुडीए प्रिया माहालेरे; धाइ धाइ मने झालेरे. १८
 घोडागाडी पडदा वाळीरे; बेसी फरवा जाय मुज वाहालीरे. १९
 देखी रुपाळी गांडो थाउंरे; सुधनुध गुली जाउंरे. २०
 नारी बीजी बे कंकास करेरे; मन मासं तेमां नव ठरेरे. २१
 आव्युं सीमंत वाहाली वहुनेरे; जाणी झाल उठी ते बेहुनेरे. २२
 दीर्घ दृष्टिनी बे नाररे; दे शीखामण वारंवाररे. २३
 आवी वचमां बोले ड्यारेरे; मुकुं काढी भांडीने त्यारेरे. २४
 बोधे मीठे वचने घणुंरे; बोल्युं गांडु गणुं ते तणुंरे. २५
 हांसी उपदेशनी हुं कसुंरे; ध्यान प्रवृत्तिनुं नित्य धसुंरे. २६
 शीख लवारो समान पेखुंरे; सूख प्रवृत्तिमां सहु देखुंरे. २७

वळण.

- देखुं खुख सहु प्रवृत्तिमां; न रह्युं बीजुं भानरे;
 सद्धर्म चुकी चाल्यो आडो; बनी मुढ गुमावी सानरे. २८

कडवु ४ थुं. राग मारु†.

- वाध्यो परिवार प्रवृत्तिणो; जेणे क्लेश पाम्यो हुं घणो. १
 पहेलो जन्म्यो झूठ पुत्र; तेणे बुराड्युंछे घर सूत्र. २
 कहेवाय असत्य पोते आप; दुर्गुण सर्वेनो ए बाप. ३
 अति लोभ पळे ते आव्यो; काम क्रोधने जोडे लाव्यो; ४

- प्रगव्या मोह मत्सर जोडे; तेने उछेर्या कोडाकोडे. ५
- आव्यो हंकार पुंठे दोडी; थयुं मूल मासुं पछी कोडी. ६
- षडरिपुए पडवा पार, कयौं जूठने सरदार. ७
- चूड भेरवी वळग्यो स्वार्थ; तेणे भूल्यो हुं परमार्थ. ८
- आव्यो वेहेम अज्ञान साथ; तेणे भूलाव्या विश्वनाथ. ९
- कपट द्वेष चोरी चाडी; करी हरखायो मन भारी. १०
- जन्मी हिंसा जारी जुगारी; पुत्री त्रणे उठी ठगारी. ११
- लांचलालच परधन आश; वाहालां करी राख्यांमेंपास. १२
- क्लेश कजीओ ने छळ भेद; प्रसव्या प्रवृत्तितणे पेट. १३
- नायो अन्याय ने पक्षपात; साह्यो मुक्तेने भीडी बाथ. १४
- जाइ गाळ ने भुंडी वात; झाल्यो मुने साही हाथ. १५
- कुथली आळस ने फटाणुं; शुभ वेण हुं नव जाणुं. १६
- ढोंग पाखंड ने जुठां डोळ; करी सुधारानी घणी टोळ. १७
- अंगे अंगे दुर्गुण भरीआ; धर्म साचा नहि सांभरीआ. १८
- उंगो एके रह्यो नहि दोष; थयो वहेम अधर्मनो कोष. १९
- बनीओ पापी पुरो अंते, एवे दीठो मने एक संते. २०
- नारी धुतारीए ठगीओ; क्षणिक सूखे मने फगीओ. २१
- जाण्युं बूढुं एणी वारे; संग संतनो थयो व्हारे. २२
- जाउं संतनी कने निस्य; मुणुं बोध देइ हुं चित्त. २३

मानि मूढ मारी सुधरी; प्रीति प्रवृत्तिथी उतरी. २४

पाम्यो पीडा घणो थइ कामी; ए वेदना सघळी वामी. २५

वळण.

वामी सघळी वेदना, सुणी संतनी वाणीरे,

प्रवृत्तिने में पारखी, वात साची ज्यारे जाणीरे. २६

कडवुं ५ सु. राग बीहाग ता. चालती*.

मान उतर्यु रागीनुं ज्यारे; कल्पांत कर्यु तेणे त्यारे. १

विमुख केम थया हो नाथ; शाने तरळोडो मुज हाथ. २

जुवो पाळा फरी मुज भणी; हुं तो दासी छुं तमतणी. ३

केम रीसाया मुज साथ; पाय लागुं हुं जोडीने हाथ. ४

जेनुं मुख जोये निरपीवुं; तेने विजोगे केमज जीवुं. ५

होजी पडशे मारो देह; जो नहि करो तमे स्नेह. ६

पीयु प्रेमनी हुं तो भूखी; तम विना न होउं सूखी. ७

जळ धारा वहे मुज नयणे; दया करीने चांपो हैडे. ८

मुज हैआना तमे हार; जुओ रडेळे वहाली नार. ९

वाहाली वाहाली कही रमाडी; तेने केम मुकोछो काढी. १०

पीयु पीयु हुं तो करती; मने केम मेलो रझळती. ११

हेते मुखडुं मारुं कांण जोशे; मारुं आंसुडां कांण लोहोशे. १२

बोधवचन.

९

इवे मीठडां कीनां लइश; शणगार सजीने क्यां जइश.	१३
वाहाली काली कही सारी; हेव केम दोछो विसारी.	१४
हइयुं कठण कर्युं केम वहाला; बोलो बोलो उठे मने ज्वाळा.	१५
काळजुं कोमळ वळी करी; जुओ एकवार पाछा फरी.	१६
स्वामी रूपणां लो शे अर्थ; छांझा पछी जीव्युं व्यर्थ.	१७
माफी मागुं पाय लागी; केम गमशे निवृत्ति त्यागी.	१८
मान मागुं छेडो साही; छे समवृत्ति ढोढ डाही.	१९
नहि रीझे मन ते संग; अंगे वळगशे तेनो रंग.	२०
मारो जीवाडो करो जे गमे; नव छुटो पडुं कोइ समे.	२१
कोटे कही एम नारी वळगी; करी जीवरामे तेने अळगी.	२२
मोहीनी रूप छे तारुं खरुं; शीद दुखी हुं तेमां मरुं.	२३
अमर जीवनी लउं संभाळ; काया रेहेवानी थोढो काळ.	२४
मोटो मनुषनो तुं काळ; जा मुख तारुं जइ वाळ.	२५
दुराचार बीजुं तारुं नाम; सघळां खोटां करावे काम.	२६
मोहीनी रूप धरीने आवे; काळां कर्म बधां करावे.	२७

वळण.

कर्म काळां तुं करावे, नव लउं तारुं नामरे;
देहने अंते मोक्ष पावुं, ए मुख्य छे मारुं कामरे. २८

કહવું ૬ ઠું. રાગ રામકળી. તા. દીપચંદી.*

- પ્રવૃત્તિને કાઢી જાણીને, આવી નિવૃત્તિ ભરી આશ;
 વસ્ત્ર ધોઢું ને કરમાં માઢા, જઈ બેઠી પીયુની પાસ. ૧
- ટીલું કર્યું છે ગોપીચંદનનું, પહેરી કોટે તુલસીની માઢા;
 હાથે કાને બેરસ્વા ધરી, કરે બેરાગીના ચાઢા. ૨
- ઉદાસી વચને પીયુસું બોલી, મળું કર્યું પ્રાણનાથ;
 માથું મૂછ ને દાઢી બોડાવી, યાઓ બેરાગી મુજ સાથ. ૩
- ભગવાં પહેરો કે ભિભુત ચોઢો, વાઢો લંગોટી મુજપતિ;
 દિક્ષા લો જઈ સાધુ પાસે, પામો બ્રહ્માનંદ થઈ જતી. ૪
- સંસાર દીસે સઘઢો દુઃખી, ક્ષણિક સુખ છે જાણો વાત;
 ચાર દિવસનું ચાંદરણું, પછે આવે અંધારી રાત. ૫
- કોનો વાહાલો પુત્ર મરે ને, કોનું જાય સત્યાનાશ;
 કોની રાંડે પુત્રી પ્યારી, રહે આલ્ખો ભવ નિરાશ. ૬
- અન્યાયી ને જુલમી જન, કપટી ને દગલબાજ;
 મોઢા ન્યાયી રંકને પીડે, ન જાણે કોની દાજ. ૭
- સંસાર સઘઢો રડતો દીસે, વ્યાધિ વિધ વિધ દમે;
 પરપોડા પોતાના તાપ, દુઃખો દુનીઆ કેમ ગમે. ૮

* પ્રે. કૃ. ઓપ્પા હરણના ખીજા કડવાનો રાગ—“વૈદુંડનાથે હાથ છેરીને,
 ઉતારું અભિમાન.”

- भुला पडीने बाइया बंने, न साध्यो साचो अर्थ. १८
 क्यां छे कौरव ने पांडव क्यां छे, क्यां छे कृष्ण ने बळराम;
 मिथ्या वळ्या माटी माटे, न आव्युं कांड काम. १९
 राज गया अघिराज गया, गया शूरवीर जोडा मोटा;
 शाह सिकंदर विक्रम गया, न रद्या मोटा छोटा. २०
 काळे खाधा राय रंकने, सहु मेली गया घरनार;
 महेल मंदिर ने झुंपडां वासी, कोने जातां न लागी वार. २१
 गाडी दोडावे ने घोडा नचावे, बेसे हाथीए मूळो मरडी;
 अणचेया झलाया पलकमां, खाधा काळे तेमने करडी. २२
 नोबत वाजे अस्वार ऊभा, करे रक्षा मेहेल अमुत्य;
 नाम निशान कांड नव रहयुं, जुवो उडेछे त्यां धुळ. २३
 धन संपत्ति अनित्य जाणो, न रहे सदा कोनी पास;
 लक्ष्मी मोटुं विष कहेवाय, छे बळीआनी ते दास. २४
 न्यायी गया अन्यायी गया, गया जुलमी जालम जोर;
 यवन रुमी मुगल गया, गया लुच्चा शाह ने चोर. २५
 रुषी गया ने मुनी गया, गया ग्रंथना करनारा;
 गुणी दुर्गुणी सर्वे गया, गया सारा ने नठारा. २६
 अंगे बळीआ ने घणु भणीआ, गया मुखे ने अज्ञान;
 मुज दीननी शीख मानो, हवे आव्युं छे तमने भान. २७

- षडरिपु शरीरमां वसे, जोढ़ा जोड़े छे अपार;
 बसडे जीवने नरकभणी, लो समजी सघळो सार. ९
- पांचे इंद्रि पाछळ पडी, लूटे जीवने ठारोठार;
 मोटाए चोरनो संग छोडे, उतरशो भवपार. १०
- गंदी देहनो गर्व जूठो, पडतां न लागे वार;
 सगां स्नेही जायां जूठां, जूठो माल मता घरवार. ११
- परिवार वाहालां संग न आवे, मल्या आप स्वारथे जाणो;
 पाप पुण्य छे साथी जीवना, निश्चे मनमां आणो. १२
- जूठी काया ने जूठी माया, छे साचो हरिनो नेह;
 कल्याण इच्छो जीव तणु तो, मनथी मुको संदेह. १३
- छोरु कोना ने वाछरु कोना, कोना भाइ भांडु मावाप;
 मुक्ति मागो जीव तणी तो, करो त्याग संसारनो आप. १४
- संसार कुप छे अंधारो खाडो, न बचे तेमांथी कोइ;
 माया करे अंध सर्वने, चेतो बीजाने रोता जोइ. १५
- निश्चे रहेवुं नथी कोने, नहि आवे कोइ जोड़े;
 परम सुख पामवा काने, ल्यो जोग पीयु तमे कोड़े. १६
- द्वारिकां ने लंकां डुबी, मुवा सुर असुरना पुत्र;
 राम लक्ष्मण ने रावण गया, नथी रह्यां घर सुत्र. १७
- मित्र शत्रु गया सर्वे, वढ्या नारीने माटे व्यर्थ;

वलण.

मान आव्युंछे हवे तमने, ल्यो वैराग वहेला स्वामीरे;
पाळ बांधो पुर पहेलां, वढे निवृत्ति शीर नामीरे. २८

कडवुं ७ मुं. राग असावरी ता. चालती.*

मन स्वामीनुं शंकामां भाळी, आवी समवृत्ति हरखे भरी;
मधुर वचने आज्ञा मागी, नारी बोली नमन करी. १

पीयुजी तमे धीरज धारो, थवा बावानी नथी झरुर;
भोगवीए संसार सुखे, राखी इश्वरी नियम उर. २

संन्यासी थये स्वर्ग न मळे, न मळे प्रभुनो प्रेम;
नथी मुक्ति भोगी थवामां, नथी देवनी इच्छा एम. ३

सदगुणी जन साधु कहेवाय, करे उद्यम रही संसार;
मनुष्य धर्म दीधा हरिए, वर्ति सद्धर्म पाडवा पार. ४

वने जती बधां नर ने नारी, वस्ती मनुष्य पामे नाश;
उजड थाय गाम नगरो, न रहे माणसनो पळे वास. ५

निवृत्तिनी शीक्षा मानी, थाय खेडुत सहु जती;
अनाज त्यारे पाके नहि, सुझे उंधी एवी मती. ६

बळद गायने जंगल काढे, मूके डोबांने रझळतां;
हळ गाडांने मेले फूकी, बनी बावा मूके घर बळतां. ७

* "आवी ते सेन्या असुरनी, अनीध जीवि घेरी," अ. ८१७

દેશ સઘઢો જંગલ બને, થાય વાઘ વસ્ત્રો વાસ ;
 ઉદ્યમ સર્વે નાશ પામે, મેલો જીવ્યાની પછે આશ. ૮
 ન મઢે ઘી ને ન મઢે તેલ, ઘાળી ઘાંધી મૂકે બાઢી ;
 લવાર સર્વે બને જતી, ન મઢે સુડી રવીલા ને પાઢી. ૯
 સોની કંસારા જોગી થાય, બને કુંભાર બ્યારે બાવા ;
 શાઢવી સૌ વેરાગી બને, થાય તૈયાર જંગલ જાવા. ૧૦
 સુતાર કડીઆ માઢી મોચી, થાઈ હોરાજી ફકીર ;
 વેપારી સહુ બને જતી, થાઈ વેરાગી રજપુત વીર. ૧૧
 નાળાવટી ને ઘાંધી વૈદ્ય, વળીક મહાજન પુત્ર ;
 ઢુકાનો સઘઢી બંધ કરીને, બને બાવા તજી ઘર સુત્ર. ૧૨
 મેહેતા મુસદ્દી નોકર ચાકર, સંપાદ ને સાવકાર ;
 વાઢી લંગોટા ચોઢે રાસ, બાય રાન છોડી ઘરબાર. ૧૩
 રાના રાળા સહેવ સહુ, તજી મેહેલને વંગલા જાય ;
 મડમ રાળી કોમલ કુંવેરી, પહેરી ભગવાં બાવી થાય. ૧૪
 હૈયાં છોરુ નર ને નારી, વસે ભૂગોઢ ઉપર જન ;
 ત્યાગી વેરાગી બને સહુ, થાઈ વસ્ત્રીને ઠામે વન. ૧૫
 ટપાલ તાર ને આગગાડી, પડે વળજ વેપાર બંધ ;
 ભૂસ્વે મરે માણસ માત્ર, લે વૈરાગ જો થઈ અંધ. ૧૬
 જીવે સ્વાદને કંદમૂઢ, થોડાં માનવી વંચર જેવાં ;

हे झाडे ने गुफामां जइ, दीसे वांदरा होए तेवां. १७

ध्यान धर्म सर्वे जाय, थाय इश्वरी नियम भंग ;

बने जंगली माणस जात, वधे नख ने बाळ अंग. १८

वलण.

अंगे वधे बाळ नख, थाय माणस पशु समानरे ;

पामे पिडा अति घणी, तरुण वृद्ध ने नादानरे. १९

कडवुं ८ मुं. राग बीहाग. ताल चालती. १

बोले समवृत्ति वचन, एवे आव्या साधुजन. १

नमी बोल्यां नर ने नार, कहो शास्त्र सर्वनो सार. २

सत्य बात कहोने गुरु, करो ज्ञान अमने पुरुं. ३

वदे संत विचारी वाणी, निवृत्ति प्रवृत्तिथी सारी. ४

परि इच्छाथी कांड उंधी, नथी बात पुरी एनी सुधी. ५

ती संसार जूठो जाणो, तेनां शास्त्रमां प्रमाणो. ६

छी भूलीने वदे वाणी, कहेले घणु ताणी ताणी. ७

पर प्रवृत्ति जाय हद, परिपूर्ण चड्यो तेने मद. ८

थइ अंध चाले ए नारी, नथी सोबत एनी सारी. ९

विख दइ मारे ए भूंडी, एनी चाल नथी कांड रुडी. १०

एना छोरु कछोरु जाणो, तेनो त्रास मनमां आणो. ११

- મહક્યા ઘોડા જેવા તેઅ, નથી અસ્વારને વશ જેઅ. ૧૨
 મનોભાવ ઘોડા પ્રમાણે, વંટે કાઢ અસ્વારનો આણે. ૧૩
 જીવ જાણો સ્વાર સમાન; જેનુ કાયા છે પલાણ. ૧૪
 કામ ક્રોધાદિ વિકાર; જાણો ઘોડાની એ હાર. ૧૫
 કરી વિવેકની લગામ; જવા નીકળ્યો અક્ષય ધામ. ૧૬
 રાણા જીવાજી અધિપતિ; ચડો વાહન કરવા ગતી. ૧૭
 જાણો પગને પૈડાં ઠામ; ઠાઠું રથની સમાન. ૧૮
 મોટા ઘોડા મનોભાવ; જોડી પ્રવાસ જાઓ રાવ. ૧૯
 પાંચ ઇંદ્રિ ભોમીઆ કીજે; મારગ દાખવા જોડે લીજે. ૨૦
 કરો સારથી વિવેકરામ; રથ હાંકે ઠરી ઠરામ. ૨૧
 સજો હરિ ભક્તિ હથીઆર; સાથે લેજો સમવૃત્તિનાર. ૨૨
 હિંડે નિવૃત્તિ પુઠે નાર; નવ કરશો તેને ઠાર. ૨૩
 વિવેક લેશે તેનો સાર; છે સચનો લેનાર. ૨
 કરો પ્રવૃત્તિને કેદ; વદે વચન એમ વેદ. ૨
 ન જોએ એનું મુખ; તમે પામશો પરમ સુખ. ૨૬
 દેજો વહીવટ વિવેક હાથ; રાખો સદા તમારી સાથ. ૨૭
 સુખ સંસાર લીન ન થાઓ; પરમપદ પામવા ધાઓ. ૨૮
 નીચ પદવી પ્રપંચ માનો; મોક્ષ ધામ મુખ્ય જાણો. ૨૯

द्योने दया करीरे, क्षमा करो मारां पाप;
 सींधुथी तारवाने, छो समरथ एकला आप.
 अर्थ न्यायी ने दयाळु, राखी श्रद्धा सद्धर्म पाळुं;
 श्रद्धा विना जूठी सेवा, पापीनी पूजा न संगे देवा.

जे जे देव दयाळ. ४

साष्टांगे हुं नमन करीने, विनती करुं विश्वनाथ;
 पामर प्राणी हुं प्रेमे मागुं, हरि साहोने मारो हाथ.
 हाथ साहो हरि हेते मारो, करी कृपा भव पार उतारो;
 भवनी ललुता छे बहु भारे, विना प्रभु मुने कोण तारे.

जे जे देव दयाळ. ५

चडो व्हारे कृपा करीरे, छो भक्तवत्सल भगवान;
 जीती माया हुं मुक्ति पामुं, एवुं आपो वरदान.
 दान सर्वोत्तम द्योने देवा, स्वीकारो मुज दीननी सेवा;
 सेवा मनथी करुं हरि, भव सागरने जाउ तरी.

जे जे देव दयाळ. ६

विश्वेश्वरनुं वंदन करीरे, क्षमा पापनी मागुं स्वामी;
 करुणासिंधु छो दयाळा, शरणे आवुं मुक्ति पामी.
 मुक्ति पामी छुटुं संसार, तुज कृपा विना न पामुं पार;
 पार उतारो पामर जाणी, दीन भक्तनी उपर दया ओणी.

जे जे देव दयाळ. ७

कडवुं २१ मुं. राग असावरी.

महीमा प्रभुनो गाउं प्रीते, मुख्य धर्म मारो जाणीजी;
 पतित प्राणी हुं छुं पिताजी, करो क्षमा दया आणीजी. १
 रामने नामे जपेछे घणा, जपे विष्णु तने जाणीजी;
 रूप न कल्पे साचा ज्ञानी, सेवे मनथी श्रद्धा आणीजी. २
 राम छे नाम प्रभुनुं जाणुं, व्याप्या जगतमां सघळेजी;
 वस्या विश्वमां ते विष्णु जाणुं, भाळुं डगळे डगळेजी. ३
 अजरामर अजन्म छो नाथ, अवतार नथी धरताजी;
 शिव विष्णु ने ब्रह्मा छो पोते, नाम जूदां गुण गणतांजी. ४
 राजाधिराजना राजा आप, विश्वतणा महाराजजी;
 नाथ अनाथना नाथ आप, करो रुडां सर्वनां काजजी. ५
 सर्व शक्तिना स्वामी छो आप, नथी गुण एके अपूर्णजी;
 नर नहि नारी नहि आप, छो विश्वात्मा परिपूर्णजी. ६
 अनाद्य अनंत मानुं निश्चे, करुं भक्तिपुरा प्रेमेजी;
 एक अखंड अगोचर नाथ, तुज पार न पामुं केमेजी. ७
 करुणासागर न्यायी विभु, जगन्नाथ प्रतिपाळजी;
 सात्विक गुण समस्त भर्या, छो मात पिता दयाळजी. ८
 पामर पतित प्राणी हुं छुं, छो पतित पावन आपजी;
 मागुंछुं कालावाला करीने, करो क्षमा मारां पापजी. ९

त्सल मगवान मागुं, कृपा करी पावन करोजी;

पवित्र नाथ छो तमे, कुवासना मारी हरोजी. १०

उगुण तजी सदुणी थाउ, एवी मति मने आपोजी;

योग्य करो प्रभु भक्त थवाने, पाप कर्मनी बुद्धिकापोजी. ११

पुण्यशाळी थई भजुं तने, छे मनोर्थ एवो मारोजी;

संसारे सद कर्म करीने, थाउ आश्रित प्रभु तारोजी. १२

दीन अज्ञान बाळक हुं छुं, भुलो करी छे में भारेजी; १३

छोरु गणीने क्षमा करवी, हाथ छे प्रभु ए तारेजी. १३

भक्ति मागुं छुं मुक्ति मागुं छुं, मागुं कृपा हरि तारीजी;

भवसागरथी तारीने प्रभु, सद्वृत्ती करो मारीजी. १४

आरती.

जयदेव जयदेव, जय जगना तात (२);

मात पिता छो मारा (२) विश्वतणा नाथ. जयदेव० १

भावे भजुं भगवान, छो समरथ देवा (२);

ध्यान धरी प्रभु प्रीते (२) नित्य करुं सेवा. जयदेव० २

हुं छुं रंक अनाथ, बहु दूषण भरियां (२)

मोह पाप्यो संसारे (२) नथी सुकृत करियां. जयदेव० ३

ए तणो भंडार, भयो प्रभुनी पासे (२)

व्यो छुं तुज शरणे (२) परपदनी आशे. जयदेव० ४

- વિશ્વાધાર કૃપાળ, સત્ય સ્વરૂપ પોતે (૨);
 સૃષ્ટી વિષે પ્રકાશો (૨) પરિપુરણ જોતે. જયદેવ૦
 અનાદ્યંત મહારાજ, અનુપમ છો ઈશા (૨);
 તુલ્ય નથી કો તારી (૨) પ્રણમું જગદીશા. જયદેવ૦ ૬
 સર્વજ્ઞ અવ્યક્ત, સચરાચર વ્યાપો (૨);
 અવિનાશી અઘંડ (૨) કુમાતિ મુજ કાપો. જયદેવ૦ ૭
 અવિકારી અજન્મ, શક્તિ સકલ ધારો (૨),
 શુભકારી છો સ્વામી (૨) ભવસાગર તારો. જયદેવ૦ ૮
 દીનાનાથ દયાળ, દયા દાન યાચું (૨);
 સદા કરીને સેવા (૨) ભક્તિ વિષે રાચું. જયદેવ૦ ૯
 આરાધું અપ્રતિમ, અજરામર સ્વામી (૨);
 પ્રેમે કરી પ્રણામ (૨) વિનવું શરિ નામી. જયદેવ૦ ૧૦
 કરુણા સિંધુ આપ, મુક્તિ તણા દાતા (૨)
 નમી સાષ્ટાંગે વંદુ (૨) પ્રભુ છો વિધાતા. જયદેવ૦ ૧૧
 ભક્તપાલ છો નાથ, ભજન કરું તારું (૨);
 સન્મતિ આપી દેવા (૨) કરો કલ્યાણ મારું. જયદેવ૦ ૧૨

—❖❖❖❖❖—
 બોલો શ્રી જગદીશ્વરની જે.

